
Vinland Map de Yale: Proves d'autenticitat

Autor:

Data de publicació: 12-03-2019

El Vinland Map, àmpliament considerat com una falsificació moderna, pretén ser un mapa del món del segle XV amb una representació precolombina de "Vinland", una secció de la costa nord-americana del sud-oest de Groenlàndia. (Crèdit fotogràfic: Jon Atherton)

El Vinland Map, àmpliament considerat com una falsificació moderna, pretén ser un mapa del món del segle XV amb una representació precolombina de "Vinland", una secció de la costa nord-americana del sud-oest de Groenlàndia. (Crèdit fotogràfic: Jon Atherton)

El Mapa de Vinland, font de curiositat i controvèrsia des que va entrar a la consciència pública fa mig segle, obert sobre una taula a l'Institut de preservació del patrimoni cultural (IPCH) de Yale, sota una grilla geodèsica.

Una sèrie de càmeres i llums adossades a la cúpula fotografaran la superfície del mapa de pergamí com a projectes lleugers des de diferents angles. Les fotos digitals es compilaran mitjançant programes especials, creant una imatge dinàmica que mostri la textura de la superfície del mapa a partir de desenes d'angles d'il·luminació. Les imatges permetran a la gent estudiar la topografia del pergamí del mapa. Una versió en miniatura de la cúpula permetrà als investigadors explorar el gruix i la morfologia de les línies de tinta del mapa des d'una pantalla d'ordinador.

Les imatges podrien revelar informació sobre el mapa, que pretén ser un mapa del món del segle XV amb una representació precolombina de "Vinland", una secció de la costa nord-americana del sud-oest de Groenlàndia. La imatge de transformació de Reflectance, o RTI, forma part d'una nova anàlisi científica del mapa en curs als laboratoris d'IPCH del Campus de West de Yale per entendre millor la seva composició material i la relació d'aquests materials amb dos volums medievals amb els quals el mapa estava vinculat: part de l'enciclopèdia de Vincent de Beauvais, "Speculum historiale" i la "Relació tartara", una història dels turcs, dels mongols i dels tàrtars.

Els resultats de l'anàlisi, que inclou una bateria d'assaigs no destructius, es publicaran en un llibre sobre el mapa editat i compilat per Raymond Clemens, comissari dels primers llibres i manuscrits a la biblioteca de manuscrits i llibres rars de Beinecke, on es troba el mapa resideix. Al maig, el mapa s'exhibirà per primera vegada en més de 50 anys com a part d'una exposició sobre els vikings al port marítim Mystic titulat "Ciència, mite i misteri: la saga del mapa de Vinland". informa l'exposició.

Una anàlisi científica del mapa en marxa als laboratoris d'IPCH al Campus de West de Yale vol comprendre millor la composició del material del mapa a través d'una sèrie de proves no destructives. (Crèdit fotogràfic: Jon Atherton) Yale va provocar una sensació el 1965 quan va anunciar l'existència del mapa de Vinland i va publicar un llibre acadèmic sobre aquest tema per part dels bibliotecaris i comissaris de Yale al British Museum. El mapa, si fos genuí, hauria demostrat que els nòrdics eren els primers europeus a arribar al Nou Món, aterrant a Amèrica del Nord segles abans de Cristòfor Colom.

La universitat va celebrar el descobriment del mapa el dia anterior a Columbus Day. La revelació va desencadenar indignació entre la comunitat italoamericana de New Haven, que va celebrar Columbus com un emblema de la cultura italiana i un heroi de l'Edat europea del descobriment. (Els descobriments arqueològics de L'Anse aux Meadows de Terranova confirmen que els vikings tenien assentaments a les Amèriques molt abans que Columbus sortís.)

Els estudiosos van qüestionar immediatament l'autenticitat del mapa, i durant aquests anys es va produir un consens aclaparador que el mapa és una falsificació del segle XX. L'anàlisi actual no pretén demostrar o refutar si el mapa és genuí o refuta les anteriors anàlisis del mateix, sinó que pretén ampliar la comprensió acadèmica de l'objecte.

" Estem tractant d'impulsar la investigació sobre el mapa una mica més lluny", va dir Anikó Bezur, el director d'Investigació Científica de Wallace S. Wilson de l'IPCH, que dirigeix l'anàlisi. "Estem tractant de comprendre millor els seus materials: la composició química de les tintes i els orígens del pergamí".

Mapatge del mapa

El mapa complet va ser examinat per última vegada el 2004 per científics de la Reial Acadèmia Danesa de Belles Arts, School of Conservation, i la Royal Library de Dinamarca, que mesurava el seu color, gruix, flexibilitat i transparència mentre avaluava els danys al seu pergamí.

L'anàlisi actual inclou diverses tècniques, com ara RTI, mai aplicades al mapa. Les imatges multiespectrals amb llum ultraviolada i infraroja proporcionaran informació sobre les propietats òptiques i la composició química de les tintes.

Mentre que les proves anteriors van examinar punts individuals del mapa, la tecnologia disponible a IPCH permetrà analitzar-ne tot, ha dit Bezur.

Per exemple, el mapatge elemental amb espectroscòpia de fluorescència de raigs X (XRF) mostrarà la distribució espacial dels elements al llarg de la superfície bidimensional del mapa, tant per a tot el mapa com per a àrees específiques d'interès.

La imatge per transformació de reflectància (RTI) crea una imatge dinàmica que mostra la textura de la superfície del mapa a partir de desenes d'angles de llum. (Crèdit fotogràfic: Jon Atherton)

Els investigadors minaran les dades produïdes pel mapatge XRF i les imatges multiespectrals per als patrons i, a continuació, intentaran determinar com es relacionen aquests patrons amb l'aparença de les funcions del mapa, va dir Bezur.

" Podem veure com es relacionen diferents elements amb diferents característiques: quins elements estan presents al pergamí; quins elements estan associats amb les seves línies de tinta groguenques; i quines es correlacionen amb la tinta negra que es desdibuixa ", va dir.

L'anàlisi inclou proves repetitives i de refinament amb espectroscòpia Raman, una tècnica que revela detalls sobre l'estructura molecular del mapa.

"La espectroscòpia Raman s'ha utilitzat al mapa, però tenim un sistema amb una mida més petita del lloc, un posicionament més precís i la capacitat de capturar mapes moleculars de regions del mapa en comptes de realitzar mesuraments puntuals", va dir Bezur.

Ella va qualificar el mapatge amb l'espectroscòpia XRF i Raman de l'aspecte més emocionant i potencialment productiu de la nova anàlisi, ja que mostrarà si la composició química del mapa és rellevant per explicar les seves característiques visibles.

" És fàcil dubtar de la rellevància d'una mesura d'un sol punt, però és molt més difícil argumentar amb un patró no aleatori en la composició química del mapa", va dir. "Si una imatge val més que 1.000 paraules, aquest mapatge químic valdrà almenys 30 vegades més que això".

Tintes, pergamí i forats de cuc

Clemens, expert en mapes primerencs, està interessat en l'anàlisi de les tintes utilitzades en el text del mapa i no en les seves representacions geogràfiques.

" Hi ha text a la part posterior del mapa que prové del llibre medieval del qual es va treure el seu pergamí", va dir. "Tinc curiositat per veure com la tinta d'aquest text es compara amb la tinta utilitzada al text del mapa. Són dues tintes diferents que es van fer igual? "

Una anàlisi del mapa realitzada per l'Institut de Recerca McCrone de Chicago el 1973, que també ha analitzat la Síndria de Torí, va detectar la presència d'anatasa, una forma de diòxid de titani disponible en forma pura a finals dels anys vint, indicant que el mapa era modern. invenció, encara que alguns experts contesten l'exactitud d'aquesta anàlisi. L'última prova de les proves d'espectroscòpia Raman hauria de produir dades de qualitat superior basades en un segment de lletra o línia sencer, en lloc d'un sol punt, va dir Bezur.

La part del mapa de Vinland que representa Groenlàndia, a la dreta, i el "homònim" Vinland a l'esquerra.

Els escèptics de la legitimitat del mapa assenyalen que la representació del mapa de Groenlàndia com a illa, fet que no es coneixia al segle XV, era una prova de falsificació. Afirmen que diversos anacronismes del text del mapa, com ara l'ortografia llatina del nom de Leif Ericson més coherent amb les normes del segle XVII que les grafies medievals, posen en dubte l'autenticitat del mapa.

La còpia de carboni de ràdio va situar l'origen del pergami del mapa entre el 1423 i el 1445, segons un estudi de 2002. Els forats de cuc al pergami s'alineen amb forats de cuc als volums d'acompanyament. Una prova a l'IPCH que utilitzava el paper de seguiment de Mylar va confirmar l'alineació dels forats de cuc, la qual cosa mostra que el pergami del mapa i dos llibres eren un cop units, però no demostra res quan es va dibuixar el mapa.

Petites mostres del mapa i els dos manuscrits seran enviats a la Universitat de York a Anglaterra per analitzar l'ADN per tal de determinar l'origen geogràfic dels animals utilitzats per fer el pergami. Es realitzaran empremtes digitals de massa peptídica sobre les mostres del manuscrit per determinar el tipus d'animal que s'utilitza per crear el pergami. Les proves anteriors al mapa van determinar que el seu pergami es feia amb una vaca.

"Els animals utilitzats per al pergami d'aquests tres documents provenen de la mateixa regió d'Europa?", Va dir Bezur. "Què més podem aprendre sobre ells?"

Una conversa contínua

Clemens creu que el mapa és una falsificació moderna i el seu raonament és senzill: les persones medievals no tendeixen a veure el món pictòricament.

"Realment no hi ha mapes medievals de la manera com tenim mapes avui dia", va dir. "No van pensar en viatjar amb mapes gràfics. El viatge era literari. Estava a 12 quilòmetres d'aquesta ciutat, que es trobava a 12 quilòmetres d'aquesta ciutat, que es trobava a 10 milles d'un port. Generalment es van escriure documents de viatge en text. "

Per què aquesta reacció tan forta?

Raymond Clemens

Les sagues nòrdiques descriuen viatges a Amèrica del Nord, però és poc probable que algú hagi documentat aquests viatges en un mapa, va dir, afegint que Colom confiava en antics mapes Ptolemaics.

Clemens va notar dues raons addicionals per les quals creu que el mapa de Vinland és una falsificació: primer, el creador del mapa no explicava que el mapa estigués enquadrat i que la informació sobre ell fos enterrada a la canaleta del llibre: el marge interior que separa les pàgines.

"Els mapes lligats als llibres quedarien exceditats per tenir en compte l'espai perdut a la cuneta", va dir. "La resta es reuneix i es veu bé. A part del mapa de Vinland, mai no he vist un mapa dibuixat en una sola peça de pergami que simplement quedava enganxat a un llibre. Això no té cap sentit perquè molta informació quedaria atrapada a la canaleta i ningú ho veuria. "

En segon lloc, el mapa, que es basa en un mapa del món del cartògraf italià Andrea Bianco, del segle XV, està desfasat. Vinland, Groenlàndia i Islàndia s'hi afegeixen, però no es va fer cap esforç per crear un mapa del món centrat i adequat, va dir.

"Gairebé segur que el fabricant de mapes hauria inclòs aquestes masses terrestres com a part del món, i no hi ha alguna cosa que es pugui trobar a l'exterior", va dir.

Sigui o no genuïna, el mapa és un objecte fascinant que hauria de ser estudiat i compartit amb el públic, no ocult, va dir Clemens.

"M'interessa molt per què es va convertir en un objecte tan important", va dir. "Fins i tot com a fals, s'ha mostrat en gairebé tots els atles històrics. Diran que se suposa que és una falsificació, però encara hi és. Hi ha una compra cultural en alguns aspectes. Per què es van endur les persones? Per què la seva reacció era tan forta? "

La bona beca requereix estar oberta a totes les possibilitats que envolten un objecte com el mapa, va dir.

"Hauríem de ser escèptics", va dir. "La millor beca ens permet tenir una conversa continuada a mesura que el

coneixement s'expandeixi. No hem de tenir por que la conversa desfaci alguna cosa o ens faci semblar estúpid o qualsevol altra cosa. És un procés continuat. "

En adquirir i publicar el mapa, Yale va encendre un valuós debat que va ampliar la comprensió de la gent del món medieval, va dir Clemens.

" En aquest procés, hem après una quantitat enorme de cartografia al segle XV", va dir. "Això era part del problema: la majoria dels medievalistes de principis dels anys seixanta no sabien com era un mapa medieval. Si no teniu un concepte de cartografia medieval, un objecte com el Vinland Map podria ser molt convincent. Els camps creixen i aprenem ".

L'equip que duu a terme l'anàlisi del mapa està compost per Bezur i els seus companys IPCH, Richard Hark, professor visitant del Juniata College i Pablo Londero, científic de conservació; i Marie-France Lemay, conservadora de paper; Karen Jutzi, assistent de conservació; i Paula Zyats, conservadora en cap adjunt, del departament de conservació de la biblioteca de la Universitat de Yale.